

STAR WARS

Párbaj

Timothy Zahn:
Párbaj

A város ezen részéért vívott harc már véget ért. A Köztársaság súlyos vereséget szenvedett.

Brolis parancsnok a közeli sziréna zúgására riadt fel és szinte azonnal DC-15-ös sugárvetője után kapott. Az oldala hasogatott. Felemelte a fejét a ládáról, amin aludt, és kikémlt a falon tátongó lyukak egyikén a romos épületből, ami menedéket nyújtott neki. Míg bóbiskolt, a nappalt lassan felváltotta az este. A városban izzó tüzek lángjai és a távolban a fegyverek tüzének villanásai, elég fényt biztosítottak ahhoz, hogy lássa a rohamdroidok sokaságát, ahogy felé nyomulnak a város egyetlen épen maradt terén át.

Fájdalmával küszködve, Brolis talpra kényszerítette magát. Bizonyos értelemben véve ez az egész csak idővesztegetésnek tűnt mind a droidok részéről, akik tovább folytatták a támadást, mind az ő részéről, hogy még mindig küzdött ellenük. Mostanra a teljes alakulata halott volt, az utolsó két szakasz is komoly veszteségeket szenvedett a romos épületben, miközben az erősítésre vártak, ami sosem érkezett meg. Brolis pontosan tudta, hogy ez csak játék az idővel, mielőtt elintézik őt is.

Leszámítva a tényt, hogy nem akarták megölni. Élve kellett nekik. Néhány rohamdroid be is hatolt az épületbe, remélve, hogy elkaphatják szunyókálás közben. Tévedtek. Amíg Brolisnak lesz löszere és képes lesz meghúzni a ravaszt a lehető legtöbb droidot küldi a roncstelepre.

Ekkor a tér túloldalán, a droidok mögött mozgolódást vett észre. Mikor rájött, hogy mi az, félrehúzta a száját. Úgy tűnt, ellenfelei végül megunták a fölösleges pazarlást, és úgy döntöttek, véget vetnek ennek a játéknak egyszer, s mindenkorra. Brolis végső ellenfele lapult

az árnyak közt. Egy hailfire droid tornyosult a törmelék fölé, két masszív kerekén, iker-rakétavetőkkel felszerelve, melyekkel egyenesen felé célzott.

Brolis tudta, hogy ezt a kis hatótávú lövedékekkel felszerelt droidot a szárazföldi csapatok ellen szokták bevetni, ugyanis lövedékével képes volt leszedni a katonákat az egész város lerombolása nélkül is. Röviden, elég egyetlen lövedék, ha az áthatítja a megmaradt falat, mindennek vége. De addig még volt mit tenni. Brolis a vállához emelte a sugárvetőjét és becélolta a legközelebbi rohamdroidot.

- Tegye le a fegyvert! – Brolis megpördült. Még az egyensúlyát is elvesztette. A rekedtes hang a háta mögül jött, onnan, ahol a harcok kezdetekor lerombolt épületekből maradt törmelékeken kívül semmi sem volt. Biztos csak trükk.

Akkor viszont az egyik legjobb. Egy alacsony, zöld bőrű teremtmény állt előtte, hatalmas szemekkel és még nagyobb fülekkel. Egy göcsörtös sétabotra támaszkodott és a Köztársaság legszegényebb lakóit idéző egyszerű köpenyt viselt.

Ám valahogy mégis ismerősnek tűnt.

- Maga Brolis Parancsok? – kérdezte az idegen.

- Igen. – válaszolta Brolis rosszallóan – Te ki vagy?

- A kért erősítés, Parancsnok. – mondta a lény szárazon. – Mondja, sikerült áttörniük Axion erődjén? – A katona akaratlanul is grimasszal reagált a kérdésre. Ez lenne az erősítés?

- Hát, röviden – kezdte végül – ezért akarnak élve a Szeparatisták. Ki akarják deríteni, hogyan csináltuk, hogy befoltozhassák a léket a védelmükön.

- Vagy úgy – mosolyodott el a teremtmény. – Hasonló okokból akarjuk mi is, hogy életben maradjon. Ezért vagyok itt. – Felemelte a botját és egy keskeny nyílásra mutatott. – Álljon félre, Parancsnok. A droidokkal majd én foglalkozom.

Anélkül, hogy engedélyre várt volna, előre bicegett. Brolis csak nézte. Zavarodottsága és a sérülései okozta fájdalom miatt, meg sem próbálta megállítani. A kis teremtmény csak az épületen kívül állt meg. Elengedte a botját, ami a földre zuhant, majd maga elé nyújtotta három ujjú kezét. Egy pillanattal később, egy kicsi henger-szerű test ugrott a kezébe a köpenye alól.

Egy levegővételyi szünet után pedig egy gyönyörű, zöld penge villant fel belőle.

Brolisnak elállt a lélegzete, mikor összeállt a kép. Rájött, hol látta a lényt korábban. Kaminon, mikor a Köztársaságnak rendelt klón hadosztályok úrhajóba szálltak, ő irányította azt.

Tehát valóban erősítés érkezett. Ez a Jedi, maga Yoda mester.

Talán a közeledő droidok is felismerték vagy csak a fénykard ragyogásának tudható be, hogy elfordultak korábbi célpontjuktól és új támadásba lendültek. Azonban ha azt remélték, hogy túlerővel legyőzhetik, akkor rossz stratégiát választottak. Yodát soha nem lehetett kimozdítani az állásból, ahová egyszer beásta magát. Fénykardját forgatva, sugárlövedékek százait hárította. Néhányuk a pengéről visszaverődve a tér túloldalán lévő romokba, a legtöbbjük viszont a droidokba csapódott, darabokra zúzva őket.

Alig fél perc alatt véget is ért az ütközet. Brolis csak pislogott, és azon tűnődött, hogy vajon a Jediknek meg kell-e egyáltalán erőltetniük magukat a harcok során. Ám ekkor a hailfire droid kerekei mozgásba lendültek.

- Vigyázzon! – kiáltotta Brolis – Ott egy... - figyelmeztetése görcsös, fájdalmas köhögésbe csapott át, de Yoda már messze járt. Fénykardját készen tartva egyik romhalmazról a másikra ugrált. A hailfire célpontot váltott és rakétavetőivel a Jedi mestert vette célba.

Ekkor félúton két törmelékrakás között, Yoda megállt és kihívóan a droidra nézett, mintha párbajra hívná. A droid is megállt és egy pillanatig csak méregették egymást. Aztán teljesen váratlanul a droid kilőtt egy rakétát, ami füstölve száguldott a levegőben.

Brolis izgatottan, kétségbeesetten nézte, ahogy a lövedék közeledett Yoda felé, csíkot húzva maga után a szabad ég alatt.

Köztudott volt, hogy a fénykardok tökéletes védelmet nyújthatnak a plazma- és sugárvetők ellen, de megkísérelni egy ilyen lövedék kivédését, azonnali robbanással járt volna. Vagyis, ha Yoda nem csinál gyorsan valamit, meghal.

Aztán mikor úgy tűnt, már nem maradt semmi esélye, a Jedi mester oldalra vetődött. A rakéta éppen, hogy csak elkerülte és több méterre mögötte robbant fel.

Ekkor a hailfire droid belsejéből mérges moraj tört elő. Brolis még soha nem halott ilyen hangot korábban. Egy-két másodpercig úgy tűnt, a gép a következő lépését fontolgatja, majd gyors egymásutánban újabb három lövedéket lőtt ki, melyek szinte egyként süvítettek végig a levegőben.

Yoda is készen állt. Visszaugrott a korábbi helyére, hogy kitérjen az első elől. Ott lehasalt, így a második lövedék elszáguldott felette, miközben Yoda arrébb gurult és a magasba szökkent, épp időben, hogy elkerülje a harmadikat. Amikor újra a földön volt, készenlétbe emelte fénykardját és várt. Brolis feszülten hallgatózott, hátha rájöhet, hogyan csinálta a droid a szokatlan hangot.

Helyette egy másik hangra lett figyelmes. A tölténytár jellegzetes kattanásának sorozatára.
- Követőrakéták! – kiáltotta Yodának, de hangja megerőltetésének következtében újabb köhögésroham tört rá és csak remélhette, hogy a Jedi így is hallotta a figyelmeztetést.

A droid eközben aktiválta a követőrendszerét, hogy a rakéták mindenképpen megsemmisítsék célpontjukat. Yoda egyetlen reménye, hogy fedezékbe tud húzódni, mielőtt eltalálják.

Ő azonban nem mozdult, csak várt egy helyben. A gép célba vette, majd tüzet nyitott. Yoda ismét a levegőbe szökkent, mielőtt a lövedék elérhette volna. Ezúttal viszont valami mégis más volt. Egy szimpla felugrás helyett, Yoda kicsavarodott testtel, szédületes sebességgel pördült meg a levegőben négyszer, akár egy tornász, aki bemutatja bonyolult feladatát.

A lövedék furcsán viselkedett. Előre-hátra szánkázott a levegőben, mintha nem tudná, merre is tart. Végül elsüvített Yoda mellett és hatalmas robbanással csapódott be a tér túlsó végén.

Brolis szélesen vigyorgott. Ez ugyanaz a manőver volt, amit a pilóták is bevetnek a követőrakéták ellen. Soha nem hitte volna, hogy valaki – mégha Jedi mester is – meg tudja valósítani ezt a technikát.

Látszólag a droid sem. Újabb morgás töltötte be a teret, aztán a gép váratlanul elindult, hogy lerövidítse az újabb rakéták útját.

Yoda is mozgásba lendült. Ugrott, forgott, hasalt, hogy még a hailfire droid fegyvereivel is lehetetlen legyen eltalálni, de készen állt arra, hogy kitérjen a következő rakéta elől is. Brolis

mindig összerezzen a Jedi mestert elkerülő lövedékek becsapódásától, amikbe még a föld is beleremegett. A robbanások villámként ragyogták be a romos teret.

Az egyik elkerülhetetlennek tűnő rakéta egyszer csak oldalra rántott, és összecsapódott egy másik töltettel. Mindkettő felrobbant, pont a droid és Yoda közt.

Amint az idő előtti robbanás elvakította a droid fényreceptorát, Yoda védekezésből támadásba váltott. A fénykardját egyenesen a gép felé dobta. A fegyver a levegőben pörögve eltűnt a robbanásfelhőben, majd a másik oldalon bukkant fel.

Célpontja azonban már nem volt ott, ugyanis mikor a lövedékek összeütköztek, a droid megállt, majd irányt változtatott. Most hátrafelé gurult a téren, miközben egy újabb lövedéket lőtt ki a fénykardot célozva. Az utolsó pillanatban azonban a Jedi fegyver kitért előle, majd visszaugrott Yoda kezébe, miközben a rakéta újabb krátert robbantott a távolban.

Tűzszünet állt be. Yoda és a droid csak nézték egymást, aztán a Jedi mester gyorsan, de óvatosan a romos épület felé kezdett hátrálni.

- Csak úgy elengedi Önt? – kérdezte Brolis hitetlenkedve.

- Ez a hailfire droid nagyon okos. – válaszolta az idős Jedi zihálva, miközben behátrált a házba és magához húzta sétabotját. – Nem enged magához elég közel, nehogy kárt tehessek benne. Felmérte a helyzetet. Rájött, hogy felesleges lenne kilőnie az összes rakétáját. Ezért is hagyta abba.

- És most mit csinálunk? – kérdezte a katona. Yoda fülei megremegtek.

- Rá kelle vennünk, hogy saját magát semmisítse meg. – mondta, miközben lekapcsolta fénykardját. – Jöjjön.

Brolis három napja járt utoljára a romos épület hátsó részében. Azóta, hogy megerősítették, nincs menekülési útvonal sem a szakasza, sem az ő számára. Elsétált elesett katonái teste mellett, küszködve a sérülések okozta fájdalommal, miközben azon tűnődött, mit forgathat a Jedi mester a fejében.

Hamarosan kiderül. Ahol korábban az épület maradványainak rakása volt, most egy kicsi, Yoda méretű alagút húzódott. Tehát így tudott a Jedi észrevétlenül felbukkanni mögötte.

- Hatalmas barlangok egész sorozata húzódik végig a sziklákban a város ezen része mögött. – magyarázta Yoda. – Azokon túl várakozik a szállítóhajó.

- Tudok a barlangokról – vágta rá Brolis. A Jedi megállt az alagút bejárata mellett és visszanezett rá. – Nem hiszem, hogy képes vagyok olyan messzire mászni. – figyelmeztette Yodát, miközben az alagútba bámult. – Az oldalam... - félbe hagyta a magyarázatot, mert észrevette, hogy lassan felemelkedett a talajról, és vízszintes helyzetben az alagút felé lebegett. – De a barlangokból nincs másik kijárat. – mondta, miközben elhatározta, hogy nem mutat sem meglepettséget, sem pánikot a teremtmény előtt, aki fele akkora volt, mint ő. – Ezért is döntöttünk, úgy, hogy nem használjuk. Nem volt stratégiai szerepe. – tette hozzá, miközben óvatosan haladni kezdett az alagútban. – Vagy van egy út, amiről nem tudok?

- Nincs kivezető út. – erősítette meg Yoda, mialatt ő is bemászott a parancsnok után. – Az épület oldalán át jöttem, de a droid ezt nem tudja.

Ekkor az alagutat egy mögöttük becsapódó rakéta robbanása rázta meg. A kisebb törmelékek rázkódtak a földön, az érkező lökeshullám pedig felerősítette a fájdalmat Brolis sérüléseiben.

- Mi volt ez? – zihálta.

- Csak a hailfire droid. – válaszolta Yoda. A hangja gyengének és távolinak tűnt a Brolis fülében lüktető vértől. – Attól félek, lemondott arról, hogy élve fogja el magát. – Újabb robbanás rázta meg a szűk járatot. Ezúttal azonban Brolis eszméletét veszítette az újabb lökéshullámtól.

A hátán fekve tért magához, egy óriás szikla mellett. Az első dolog, amit megpillantott a homályosan kivilágított sziklamennyezet volt. Óvatosan az oldalára fordult, majd feltérdelt és kikukucskált a szikla mögül.

Az egyik hatalmas kupola alakú barlangban volt, amiről Yoda mesélt, közvetlenül a hailfire támadása előtt. A földön maréknyi parázs volt elszórva, épp elég, hogy fényében észrevegye a barlang fala mellett álldogáló Jedi mestert.

Yoda belevágta fénykardját a sziklába, amitől annak fala megreccsent és megrepedt. A törés átszelte a boltozatot az ív mentén, majd a barlang másik oldalán ért véget.

Brolis szemöldök ráncolva nézte a képződményt. Nem emlékezett rá, hogy lett volna bármilyen boltív, amikor két hete bejárta a barlangokat. Lehet, hogy csak a szeme játszadozik vele?

Hirtelen megdermedt. A fénykard zümmögése mellett felismert egy másik hangot is. A közeledő hailfire droid nyikorgó kerekeinek hangját.

Vagyis Yoda terve kudarcot vallott. Nyilván azt remélte, hogy a droid nem fogja követni őket és a romos épület lefoglalja addig, míg ő vág egy kijáratot a barlang falán át. De kitartással és néhány gondosan kilőtt rakétával a droidnak sikerült utat törnie a törmeléken keresztül, kiszélesítette a barlang bejáratát és üldözőbe vette őket.

Közeledett, nekik pedig nem volt hová menekülni. Csapdába estek.

Yoda is hallotta a hangot. Lekapcsolta fénykardját és átugrált a barlangon a Brolis melletti szikláig.

- Hát felébredt – mosolyodott el. – Jó. Most maradjon csendben és csak figyeljen.

A barlang túloldalán a hailfire látótávolságba gurult. A fotoreceptorával azonnal kiszúrta Yodát és elfordulva egyenesen szembe nézett vele. Az indítói már tüzelésre készen álltak, mikor előrébb gurulva célba vette a Jedit.

Már a barlang közepénél járt, amikor hirtelen a boltív két végénél lévő óriás sziklák mögül klónkatonák emelkedtek fel és nyitottak tüzet.

Brolisnak még az álla is leesett meglepettségében. A sugárlövedékek behálózták a droidot. Hiszen az ő emberei már meghaltak. Hol találhatott rá Yoda ezekre az emberekre?

A droid azonnal válaszolt az új fenyegetésre. Jobbra fordult és tüzet nyitott az ott lévő katonákra, aztán megfordult és a másik szakasz felé is kilőtt egy rakétát. Mindkét lövedék eltalálta célpontját.

A robbanástól azonban a szikla falán végigfutó repedés is kiszélesedett.

A lökéshullám végigrohant a repedés mentén, zuhanó körengeteggé változtatva a boltívet. A hullám elérte a kupola tetejét és hatalmas zúgással az egész mennyezet összeomlott, maga alá temetve a hailfire droidot.

Brolis végre megértette. Nem voltak katonák, csak üres páncélok, amiket az a titokzatos erő mozgatott, ami korábban őt is lebegtette az alagútban. Yoda nem próbált kijáratot vágni,

csak elhelyezett egy egyszerű csapdát. Tudta, hogy a szikla meglazításával, az majd összedől a gép támadásától és maga alá temeti a droidot.

Ahogy megjósolta. A droid elpusztította önmagát.

- Jöjjön Parancsnok. – mondta az idős Jedi mester halkán. – A hajó már vár ránk.

Írta: Timothy Zahn

Fordította: Kapocsi Dániel

Társfordító: Marton Ádám

Borítóterv: Kapocsi Dániel